

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

7 Cdo 141/2011

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M.K.**, bývajúceho v M. zastúpeného JUDr. A. L., advokátkou vo S., proti žalovanému **JUDr. J. F.**, súdnemu exekútorovi, E. o **stravné**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 11 C 67/2008, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. júla 2011 sp. zn. 18 Co 86/2011, 18 Co 87/2011, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 20. apríla 2011 č. k. 11 C 67/2008 – 152 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 287, 72 € (titulom stravného) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti týkajúcej sa stravného zamietol (žalobca uplatňoval stravné za obdobie november, december 2003, rok 2004 a január až marec 2005 vo výške 417, 71 €). Dospel k záveru o dôvodnosti námietky premlčania časti uplatneného nároku vznesenej žalovaným (stravného za obdobie november, december 2003, január až apríl 2004 vo výške 129, 99 €).

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 13. júna 2011 č. k. 11 C 67/2008 – 164 zamietol návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty na podania odvolania proti uvedenému rozsudku. Dôvody uvedené žalovaným v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty

(neprítomnosť v úrade, zdravotné komplikácie tehotnej pracovníčky) nepovažoval za ospravedlniteľné dôvody v súlade s § 58 ods. 1 O. s. p., pre ktoré by bolo možné vyhovieť takémuto návrhu.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného uznesením z 21. júla 2011 sp. zn. 18 Co 86/2011, 18 Co 87/2011 odvolanie (proti rozsudku súdu prvého stupňa) ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), uznesenie súdu prvého stupňa (ktorým zamietol návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania) potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, že neexistovala závažná prekážka, ktorá by bránila žalovanému podať odvolanie proti jeho rozsudku včas. Preto odvolanie (proti rozsudku doručenému mu 19. mája 2011) podané dňa 6. júna 2011 , bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej 15 – dňovej lehoty (§ 204 ods. 1 O. s. p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol tak uznesenie krajského súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť. Namietal nesprávne posúdenie dôvodov uvedených v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania podľa § 58 ods. 1 O. s. p..

Žalobca navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu , ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a súčasne odmietol odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa (ako oneskorene podané).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd

rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.) . Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu , ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa , ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (ani v jednom z jeho výrokov) nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. , ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu) , ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov , spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Žalovaný existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O. s. p. nenamietal a procesné vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Vo vzťahu k vade konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd neodníme účastníkovi konania možnosť konať pred súdom tým, že zamietne jeho návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku , keď neuzná ním tvrdený dôvod za ospravedliteľný podľa § 58 ods. 1 O. s. p. Preto odvolací súd ani tým, že po

zamietnutí návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, odmietol odvolanie ako oneskorene podaného, neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a nezakladali by prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval alebo či zo skutkových záverov vyvodil (ne) správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale v preskúmvanej veci o taký prípad nešlo.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a iné vady konania v zmysle § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi dovolací súd náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave 22. novembra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marrta